

[Baadsgaard]

ikke, at byggeknoten vil kunne holdes, og derfor vil det give huslejestigninger, og for øvrigt må der også være en grund til, at man taler om øgede udgifter til dette over boligstøtten.

(Kort bemærkning).

Holger K. Nielsen (SF):

Nej, hr. Jørgen Estrup, en del tyder på, at vi kommer ikke op på et nettobyggeri på over 20.000 boliger. Vi spurgte faktisk om det i Boligudvalget i september måned og fik et svar den 1. oktober 1990, hvoraf det fremgår, at Boligministeriet vurderer, at man brutto kommer lige under 20.000 boliger. Og hvis vi holder fast i Ølgaardudvalgets forudsætning om, at der nedlægges ca. 5.000 boliger årligt – det er muligt, at det er for høj en forudsætning – er vi nede på et nettobyggeri på ca. 15.000 boliger, og det er altså for lidt.

(Kort bemærkning).

Jørgen Estrup (RV):

Jeg vil sådan set ikke fortsætte diskussionen om tallene, for det er klart, at ingen af os har 1990-tallene endnu. Vi har 1989-tallene, og de viser, at vi klart er over 20.000. Vi kan have forskellige forventninger om, hvad 1990-tallene bliver, men vi er i hvert fald på den anden side af de 16.000, som vi snakkede om, uanset hvordan vi vender og drejer tallene. De seneste tal for nedlæggelserne er klart mindre end 5.000, det er snarere 3.000, men lad det nu ligge, for jeg synes først og fremmest, vi skal slå fast, at det i hvert fald ikke er sådan, at vi har bevæget os væsentligt væk fra det tal, som var afgørende for, at vi kunne tilfredsstille efterspørgslen.

Og det var vel egentlig det, der var udgangspunktet for debatten, nemlig om vi nu lavede noget, som betød, at vi øgede bolig mangelen. Det gør vi bestemt ikke. Jeg mener tværtimod, at vi gør noget, så vi nærmer os balance.

Inger Stilling Pedersen (KRF):

Da vort partis ordfører ikke kan være til stede, skal jeg på Kristeligt Folkepartis vegne give tilslutning til lovforslaget og tilsige en positiv udvalgsbehandling. Der er enkeltheder og konsekvenser, som vi gerne vil have opklaret nærmere under udvalgsarbejdet, men de forskellige detaljer i forslaget er vi stort set enige i.

Boligministeren (Svend Erik Hovmand):

Jeg vil gerne indledningsvis sige tak for en bred tilslutning til forslaget her. Jeg har naturligvis noteret mig, at Socialdemokratiet og ikke mindst SF havde betænkeligheder, men jeg er glad for, at der synes at være bred tilslutning til hovedlinien i det omfattende lovforslag, som ligger her.

Jeg vil gerne gøre et par bemærkninger til den debat, der har været, først til spørgsmålet om mætningsgrad. Jeg tror, at vi alle sammen kan være enige om, at det ikke tjener noget særlig hensigtsmæssigt formål at bygge boliger, som kommer til at stå tomme. Jeg skal ikke gå ind i en dybere analyse af Ølgaardrapporten, kun sige, at det, der er afgørende for resultatet, er, på hvilket niveau vi lægger os: Er det alle over 18 år, er det alle over 20 år, er det alle over 22, eller er det alle over 25 år?

I dag er situationen den, at boligbestanden – hvis vi tager den totalt set – er tilstrækkelig til at dække den potentielle bolig efterspørgsel for alle par og alle enlige på 25 år og derover, og med den nuværende udbygningstakt vil vi i år 2000 kunne dække behovet helt ned til 20 år. Men det er klart, at det er svært at sige på decimaler, hvordan udbygningstakten vil være.

Jeg vil gerne gøre opmærksom på nogle omstændigheder, som jeg synes er vigtige at have med i debatten: For det første det forhold, at den almennyttige sektor vil få overordentlig store vanskeligheder, hvis man bygger flere almennyttige boliger, end man lejer ud. Hvorfor siger jeg det? Det siger jeg, for da 1990 begyndte – altså for cirka et år siden – var der ca. 250 ledige lejligheder i den almennyttige boligsektor. Da 1990 sluttede, var der 3-4 gange så mange ledige almennyttige boliger.

Nu vil nogle selvfølgelig sige: Jamen det afhænger af prisen og en lang række andre ting. Men det kan ikke bortforklare den kendsgerning, at der i øjeblikket er ledige almennyttige boliger, og at tallet ifølge de undersøgelser, som sektoren selv har foretaget, viser en klart stigende tendens.

Hvis man forestiller sig, at man bygger en ny almennyttig boligblok i en afdeling, hvor det kun lykkes at få 80 pct.s udlejning af de nye boliger, hvad betyder det så? Jeg tror, vi skal have det in mente, når vi diskuterer kapacitet. Det er heller ikke ligegyldigt for den almennyttige boligsektor selv, hvordan den udvikling foregår.